

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3604/25
1.10.2025. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Павловић, адвокат из Београда - Нови Београд, Партизанске авијације 40/а/3, против тужене "Adiko banke" a.d. Beograd, са седиштем у Београду – Нови Београд, Булевар Михајла Пупина 6, чији је пуномоћник Јелена Јовичевић, адвокат из Београда, Дечанска 23, ради утврђења нишавости уговора, по предлогу за понављање поступка, решавајући о жалби тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду П 1002/2014 од 1.4.2025. године, у седници већа одржаној дана 1.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Београду П 1002/2014 од 1.4.2025. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 1002/2014 од 1.4.2025. године одбачен је као непотпун предлог за понављање поступка тужиоца АА од 12.4.2024. године.

Благовремено изјављеном жалбом тужени је побијао првостепено решење из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 у вези са чланом 402 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11....10/23). Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражио.

Тужена је доставила одговор на изјављену жалбу тужиоца. Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражила.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 386 у вези са чланом 402 Закона о парничном поступку, Апелациони суд је оценио да жалба тужиоца није основана.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 386 став 3 у вези са чланом 402 истог закона.

Према стању у списима, пресудом Вишег суда у Београду П 1002/14 од 13.11.2016. године, првим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав уговор о стамбеном кредиту број ... закључен између тужиоца и правног претходника тужене - "Нуро Alphe Adria bank" a.d. Beograd дана 24.7.2006. године. Другим ставом изреке усвојен је евентуални тужбени захтев и утврђена је ништавост одредбе наведеног уговора о стамбеном кредиту и то одредбе члана 8 став 8 у делу који гласи "корисник кредита је сагласан и својим потписом на овом уговору прихвата да се висина каматне стопе као и начин обрачунавања и наплате аутоматски усклађује са променама аката пословне политике банке, без обавезе уговорних странака да закључју посебан анекс уговора, што је тужена дужна да призна и трпи". Трећим ставом изреке, констатовано је повлачење тужбе у делу којим је тражено да се обавезе тужена да исплати тужиоцу износ од 8.000.000,00 динара, са каматом по стопи прописаној Законом о затезној камати, почев од 24.7.2006. године до исплате. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка, док је петим ставом изреке одбијен предлог тужиоца за ослобађање од плаћања трошкова парничног поступка – судских такси. Тужбени захтеви засновани су на тврдњи тужиоца да је предметни уговор о стамбеном кредиту ништав због одредбе о камати којом је банка овлашћена да једнострано, без сагласности тужиоца висину каматне стопе, начин обрачунавања и наплату аутоматски усклађује са променама аката пословне политике банке.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3182/17 од 1.6.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и наведена пресуда првостепеног суда потврђена је у првом и другом ставу изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка.

Пресудом Врховног касационог суда Рев 990/21 од 15.11.2023. године, одбијене су ревизије тужиоца и тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3182/17 од 1.6.2017. године.

Тужилац је дана 12.4.2024. године поднео предлог за понављање правноснажног окончаног поступка из разлога прописаних одредбом члана 426 тачка 10 Закона о парничном поступку указујући да има нове доказе који да су били познати у време доношења пресуде би имали за последицу усвајање тужбеног захтева тужиоца, најмање у делу ништавости и индексације кредита валутом швајцарског франка.

Одлучујући о предлогу за понавање поступка, првостепени суд је у складу са чланом 430 став 1 у вези са чланом 429 став 2 Закона о парничном поступку оценио да је поднети предлог непотпун, јер тужилац није навео ниједну околност из које произлази да је предлог поднет у законском року, што је био дужан да учини, а такође је

уз предлог доставио доказе (нове доказе) који датирају из времена док поступак још увек није био правноснажно окончан.

Правилно је првостепени суд донео побијано решење.

Понављање поступка је ванредни правни лек којим је тражи укидање одлуке која се налази у стадијуму правноснажности, када је већ засновано низ правних односа, због чега се право на тражење понављања поступка вишеструко ограничава, како у погледу одлука против којих се може тражити, тако и у погледу разлога због којих се може тражити и услова под којима се предлагач на такве разлоге може позивати. Циљ понављања поступка је да се донесе одлука повољнија за странку која понављање тражи, али када су за то испуњени услови.

Одредбом члана 426 тачка 10 Закона о парничном поступку прописано је да се поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може по предлогу странке поновити ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла да буде донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку.

Одредбом члана 428 став 1 тачка 6 Закона о парничном поступку прописано је да се предлог за понављање поступка подноси у року од 60 дана, и то: у случају из члана 426 тачка 10 овог закона, од дана када је странка могла да изнесе суду нове чињенице, односно нова доказна средства.

Одредбом члана 429 став 2 Закона о парничном поступку прописано је да се у предлогу за понављање поступка морају навести законски основ по коме се тражи понављање, околности из којих произилази да је предлог поднет у законском року и докази којима се поткрепљују наводи предлагача.

Одредбом члана 430 Закона о парничном поступку прописано је да ће првостепени суд неблаговремене (члан 428), непотпуне (члан 429 став 2) или недозвољене (члан 85 став 6 и члан 428) предлоге за понављањем поступка одбацити решењем без одржавања рочишта.

Да би се радило о новим чињеницама и новим доказима у смислу члана 426 став 1 тачка 10 Закона о парничном поступку, потребно је да су исте постојале за време трајања поступка, али да странка за њих није знала или због других разлога није могла да их употреби.

Имајући у виду наведено и цитиране законске одредбе, правилно је првостепени суд закључио да је поднети предлог за понављање поступка непотпун, јер тужилац није навео околности из којих произилази да је предлог поднет у законском року, нити доказе којима се такви наводи потврђују, што је нужан услов за потпуност предлога прописан чланом 429 став 2 Закона о парничном поступку, јер на основу тих навода и доказа предлагача суд цени благовременост предлога на начин прописан чланом 428 истог

закона. Да би се извео поуздан закључак о томе да ли је предлог за понављање поступка заснован на разлозима прописаним чланом 426 тачка 10 Закона о парничном поступку, поднет у року за тај основ прописан чланом 428 став 1 тачка 6 истог закона, тужилац је у смислу члана 429 став 2 Закона о парничном поступку био дужан да у предлогу наведе када је за нове чињенице и нове доказе на које се позива сазнао, како би суд на основу тих навода и доказа којима се исти потврђују оценио да ли је предлог поднет у року од 60 дана од дана када је странка могла да изнесе суду нове чињенице, односно нова доказна средства. Како поднети предлог такве наводе и доказе не садржи, а достављени нови докази на којима тужилац заснива предлог за понављање поступка датирају из времена пре 15.5.2015. године, када је у овој парници закључено припремно рочиште (извод са веб сајта Министарства финансија РС из 2005. године, саопштење НБС из 2007. године, упозорење из Аустрије из 2006. године, Одлука НБС из 2011. године...), правилно је првостепени суд закључио да је поднети предлог непотпун и исти одбацио. Стога су без утицаја жалбени наводи којима се указује да је предлог поднет благовремено, јер предлог не садржи наводе и доказе за оцену субјективног рока прописаног чланом 428 став 1 тачка 6 Закона о парничном поступку, а тиме ни за примену члана 428 став 2 истог закона.

Апелациони суд је имао у виду и остале жалбене наводе али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег одлучивања.

На основу изложеног, применом члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке овог решења.

Како тужилац није успео у жалбеном поступку, а издатак туженог поводом састава одговора на жалбу не представља нужни трошак у смислу члана 154 став 1 Закона о парничном поступку, то су сходно члану 165 став 1 у вези са 153 Закона о парничном поступку њихови захтеви за накнаду трошкова другостепеног поступка одбијени као неосновани, одлуком садржаном у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић